

Minister Sprawiedliwości

BM-I-071-785/12/3

DPrC-I-071-38/12

dot. BPS/043-17-665/12

Warszawa, dnia 07 września 2012 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 10. 09. 12.
nr 4188 podpis. Pasanica

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Wpłynęło dn. 12. 09. 12.
nr 4685 podpis. Sowa

Ronie Mawojka

W odpowiedzi na oświadczenie z dnia 3 sierpnia 2012 r. złożone przez panów senatorów Andrzeja Misiółka i Leszka Piechotę, przekazane przy piśmie z dnia 7 sierpnia 2012 r., znak BPS/043-17-665/12, w sprawie zakładania blokad na koła samochodów parkowanych na prywatnych parkingach, w zakresie właściwości Ministra Sprawiedliwości, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

W oświadczeniu senatorów Andrzeja Misiółka i Leszka Piechoty opisano praktyki właścicieli nieruchomości, na których zlokalizowane są parkingi (lub osób przez tych właścicieli upoważnionych) polegające na unieruchamianiu blokadami zakładanymi na koła – pojazdów należących do osób trzecich. Działania te mają na celu uniemożliwienie odjechania pojazdami, dopóki nie zostanie uiszczona opłata za parkowanie.

Zakładanie blokad na koła pojazdów, jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 maja 2009 r., sygn. akt VI ACa 1124/08 (LEX nr 1120312), stanowi daleko idący środek represji. Tego rodzaju czynności są w systemie prawnym uznawane za środki przymusu bezpośredniego [por. art. 67 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323, z późn. zm.), art. 11 e ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.)]. Używanie tego typu urządzeń jako środka represji ograniczającego prawo własności, pozostaje tym samym w wyłącznej sferze władztwa państwa, zgodnie bowiem z przepisem art. 64 Konstytucji RP własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko

w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Środki tego typu mogą być więc stosowane wyłącznie na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego.

Do opisanych w oświadczeniu senatorów stanów faktycznych nie ma zastosowania prawo zatrzymania uregulowane w przepisach art. 461 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.). Zgodnie z tymi przepisami, zobowiązany do wydania cudzej rzeczy może ją zatrzymać aż do chwili zaspokojenia lub zabezpieczenia przysługujących mu roszczeń o zwrot nakładów na rzecz oraz roszczeń o naprawienie szkody przez rzecz wyrządzoną (prawo zatrzymania). Regulacji tej nie stosuje się, gdy obowiązek wydania rzeczy wynika z czynu niedozwolonego albo gdy chodzi o zwrot rzeczy wynajętych, wdzierżawionych lub użyczonych.

Z przepisów tych wynika, że prawo zatrzymania nie przysługuje osobie świadczącej usługi dotyczące parkowania pojazdów w zakresie roszczeń tych osób o zapłatę należności za usługę parkingową. Roszczenie o zapłatę za usługę parkingową nie jest bowiem roszczeniem o zwrot nakładów na rzecz ani roszczeniem o naprawienie szkody wyrządzonej przez rzecz.

Należy podnieść, że stosownie do przepisu art. 130a ust. 8 i 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) pojazd może być unieruchomiony przez zastosowanie urządzenia do blokowania kół w przypadku pozostawienia go w miejscu, gdzie jest to zabronione, lecz nieutrudniającego ruchu lub niezagrażającego bezpieczeństwu, a unieruchomienia tego dokonuje Policja lub straż gminna (miejska).

Mając powyższe okoliczności na uwadze, zakładanie blokad na koła przez osoby, którym nie przyznano wyraźnie takiego uprawnienia w ustawie, należy uznać za działanie bezprawne.

Z gduwaniem

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Wojciech Węgrzyn
PODSEKRETARZ STANU